



רעפ 50041-07-25 - עמאד חדאד נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 50041-07-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: עמאד חדאד
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 6678-06-25 מיום 9.7.2025, שניתן על ידי השופטים א' ביתן, א' משניות ו-ט' לחיאני שהם עו"ד בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים א' ביתן, א' משניות ו-ט' לחיאני שהם) ב-עפ"ג 6678-06-25 מיום 9.7.2025. במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום באשקלון (השופט ז' דולב להמן) ב-ת"פ 26162-05-22 מיום 28.4.2025.

2. כתב האישום המתוקן מונה 6 אישומים. כמתואר שם, המבקש יחד עם אחרים, תושבי הרשות הפלסטינית אשר שהו בישראל שלא כדין, ביצעו פעילות סדורה ומתוככמת הכוללת גניבת רכבים באזור אשדוד. לאחר שהודה במעשים המיוחסים לו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל טיעונים לעונש, הוא הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 3 עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 29(א) ו-413ב לחוק; 3 עבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק; עבירה של סיוע לגניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 29(א), 31 ו-413ב לחוק; ו-2 עבירות של הסעת 3 תושבים זרים או יותר, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

3. בגזר הדין, בית משפט השלום התייחס, בין היתר, לפגיעה המשמעותית של מעשיו בערכים המוגנים,



כמו גם לתכנון ולשיטתיות שליוו אותם. בהתאם, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל, ולעניין פסילת רישיון הנהיגה בין 24 ל-60 חודשי פסילה בפועל. בהמשך, לנוכח עמדת שירות המבחן ונסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נקבע כי יש מקום לחרוג לקולה מהמתחם שנקבע. בהתאם, נגזר על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

4. ערעור המבקש על גזר הדין - נדחה, משבית המשפט המחוזי קבע כי אין הצדקה להקלה נוספת בעונשו. זאת, בשם לב למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שבהן הורשע, ומאחר שבקביעת העונש ניתן משקל לכלל הנתונים והשיקולים העומדים לזכותו. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית גם היא כלפי חומרת העונש בלבד, ובמסגרתה המבקש שב וטוען כי העונש שנגזר עליו אינו מתחשב במידה הנדרשת בתהליך השיקום שעבר, בנסיבותיו האישיות ובהמלצת שירות המבחן בעניינו.

5. דין הבקשה להידחות. עמדתי זה מכבר על חומרתן של עבירות גניבת רכב אשר הפכו ל"מכת מדינה". עבירות אלה פוגעות בקניינם של נפגעי העבירה ומקעקעות את תחושת הביטחון הציבורי - כך שאין מנוס מלנקוט בענישה מרתיעה כלפי מבצעייהן (רע"פ 5749/22 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.9.2022)). הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר עבירות אלה מבוצעות באופן מתוכנן ומחושב (רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.10.2020)).

6. במקרה דנן, המבקש התקשר עם חבריו, מספר פעמים במטרה לגנוב כלי רכב מבעליהם. פעילות עבריינית זו, נעשתה באופן מאורגן, מתוכנן ושיטתי ובהיעדר כל מורא מהדין. לפיכך, ולנוכח העובדה שבית משפט השלום חרג לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינו - העונש שנגזר עליו ממצה את מלוא ההקלה לה הוא זכאי. מכל מקום, ברי כי אין מדובר בעונש מחמיר, לא כל שכן כזה המצדיק התערבות במסגרת "גלגול שלישי". משכך, ומאחר שהבקשה לא מעוררת כל סוגיה עקרונית, אין עילה למתן רשות ערעור (רע"פ 8684-06-25 ג'נשווילי נ' מדינת ישראל (16.7.2025)).

7. הבקשה נדחת אפוא; ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ג' אב
תשפ"ה (28 יולי
2025).

יוסף אלרון
שופט